

Šk. god. 2009./2010.

BARILKO

ŠKOLSKI LIST OŠ BARILOVIĆ

Br. 3.

VREMEPLOV

Početak školske godine donio je i neke promjene, i doveo neke nove nastavnike. Najprije, trebalo se snaći za udžbenike, tj. kupiti ih, posuditi ili zamijeniti. Ukratko, više nisu bili besplatni, usprkos željama i obećanjima naših političara. U nastavničkom timu župnika **Roginu** iz Barilovičkog Cerovca zamijenio je župnik **Andelko Horvatić** na mjestu vjeroučitelja. Sedmi razred je dobio "zamjensku" razrednicu, svoju *teachericu* **Kristinu Cindrić**, netom udanu **Banović**. Nova je došla i učiteljica njemačkoga jezika **Darija Peraković**, inače naša prva susjeda.

U **RUJNU** smo bili ekološki aktivni. Ponovno smo sudjelovali u akciji sadnje drveća za mir u svijetu, a brigu za okoliš potaklo je i predavanje o globalnom zagrijavanju i klimatskim promjenama **dr. Vladimira Layja**.

U **LISTOPADU** smo nastavili tim putem u likovnoj radionici izrade eko-kutija za smeće. Središnji događaj bila je priredba kojom smo obilježili **Dan neovisnosti** i **Dan kruha**.

U **STUDENOM** smo poslušali savjete svojih razrednika o preventivnom djelovanju na svinjsku gripu, a svi zajedno smo slušali predavanje **MUP-a** o ponašanju u prometu. **Emma Lasić** imala je u Gradskoj knjižnici Ivana Gorana Kovačića u Karlovcu **promociju** svoje **prve tiskane knjige Vjeverica Marta i žir Bocko**. Učenici razredne nastave gledali su u Zorin domu predstavu **Dr. Dolittle** Gradskog kazališta Požega. U zagrebačkoj dvorani Lisinski slušali smo **Slike s izložbe** Musorgskoga u izvođenju Zagrebačke filharmonije.

PROSINAC je bio u znaku radosnog iščekivanja božićnih blagdana pa smo održali integrirani dan na temu „**Rođenje**“. Naš gost bio je glumac **Dražen Šivak** s istoimenom predstavom **THE/Arto projekta**, a **Sv. Nikola** nas je na kraju nagradio darovima. Božićnom priredbom 23. prosinca obilježili smo završetak prvog polugodišta i početak praznika. U klupe smo se vratili **11. siječnja 2010. godine**.

Početak drugog neke promjene. Završio je boravka, s porodičnog su **Natalija Grgurić** i stručna **Kirinčić**, a oprostili smo učiteljice **Maje Tuškan** i **Hernaut**.

polugodišta donio je opet projekt produženog se vratile učiteljica suradnica **Dejana** se od njihovih zamjena stručne suradnice **Martine**

Već u **SIJEČNJU** bili smo domaćini međuopćinskog susreta **Lidrano**. Natjecali su se učenici iz Duge Rese, Generalškog Stola, Netretića i Barilovića u dramskom, literarnom i novinarskom izrazu. a mi smo bili najuspješniji u dramskom. Na županijski Lidrano plasirali smo se s jednim literarnim radom te jednim skupnim nastupom i dva monologa. Učenici predmetne nastave gledali su kazališnu predstavu **Strah u ulici Lipa** u Zorin domu u izvođenju Gradskog kazališta Žar ptica iz Zagreba.

Učitelji su išli na

stručnu ekskurziju u **Sloveniju**, a domaćini su nam bili učitelji **Osnovne škole heroja Janeza Hribarja iz Starog trga pri Ložu**. S nama je bio i predsjednik Vijeća roditelja **Branko Milas**, a posjetili smo i **PŠ Iga Vas**, dječji vrtić, a na kraju i dvorac **Snežnik**. Dojam je upotpunjavao gust snijeg koji nas je pratio cijelim putem, bez obzira na državne granice.

U **VELJAČI** smo bili na zajedničkoj svečanoj misi u **Sv. Josipu u Leskovcu** u povodu **blagdana Gospe Lurdske**. U **PŠ Belaj** održan je integrirani dan uz Valentinovo i maškare. Novi predsjednik **Republike Hrvatske dr. Ivo Josipović** inauguriran je 18. veljače. Imali smo predavanje o opasnosti od mina **Hrvatskog centra za razminiranje**, a kazališna skupina **Daska iz Siska** izvela nam je predstavu **Ne, ne, mine**. Sudjelovali smo na školskim natjecanjima iz gotovo svih predmeta, a posebno uspješni bili smo u likovnoj i tehničkoj kulturi. Devet naših likovnih radova plasiralo se na županijski nivo, te bilo izloženo u **OŠ Braće Seljan u Karlovcu**, a četiri rada su poslana na državno natjecanje. **Karlo Mateša** pobijedio je na županijskom, a u konačnici osvojio 4. mjesto na državnom natjecanju mladih tehničara u Dubrovniku.

U **OŽUJKU** smo izrađivali uskrсне čestitke i šarali pisanice. Slušali smo predavanje **Gorske službe spašavanja**. Kazaljke na satu pomaknuli smo **28. ožujka** s dva na tri sata i tako spavali jedan sat manje☺. Srećom, bila je nedjelja☺

Od 1. do 9. TRAVNJA bili smo na proljetnim praznicima. Sredinom travnja u **udruzi USKA Ema Lasić** predstavila je svoju slikovnicu za slabovidne iz **OŠ Pećine u Rijeci Vjeverica Marta i žir Bocko**.

Početakom **SVIBNJA** obilježen je **Dan škole bicikljadom od Barilovića preko Leskovca do Belaja i natrag**. Bilo je tu još uzbuđenja: utrka u vrećama, utrka s jajima, utrka s tačkama, a trčalo se i po terenu, djevojčice u graničaru, a dječaci u nogometu...

Vrijeme nas je poslužilo, sunce se sramežljivo skrivalo iza oblaka čuvajući nam oči, a palo je manje kapi kiše nego znoja. Uz djetinjasto uzbuđenje svih prisutnih, i učitelja i djece, 131 balon s ekoporukama vjetar je vinuo u visine.

Učenice OŠ Barilović sudjelovale su na 5. ženskom festivalu nogometa u Lepoglavi i osvojile 7. mjesto od 12 ekipa. Isticale su se svojom vedrinom i velikim optimizmom. Učenici 7. i 8. r. posjetili su **Institut Ruđera Boškovića** u Zagrebu te se kroz program otvorenih vrata iz prve ruke upoznali s radom njegovih znanstvenika: biologa, kemičara, fizičara... Obilježen je Majčin dan izradom košarica za cvijeće. Pred školom je održana vatrogasna vježba za učenike i djelatnike škole. **Emma Lasić** dobila je **Nagradu grada Karlovca** na natječaju **Moja prva knjiga** za knjigu **Ribica i rak vitez** koju je sama napisala i ilustrirala. Gledali smo predstavu **Matematika**, a nakon predstave svi su željeli autogram i fotku s mladim glumcima **Janom Kerekešom** i **Zoranom Pribičevićem**. Razredna nastava išla je na terensku nastavu u Zagreb. Posjetili su **ZOO vrt** i **zračnu luku Pleso**. U **PŠ Belaj** gostovala je književnica i lutkarica **Jadranka Čunčić Bandov** s kolaž-predstavom **Šale, trice, zvrndalice**. Lutkarskim ludorijama-čarolijama nasmijala je sve prisutne kao nitko do sada.

U **LIPNJU** smo se ponovno svi okupili u matičnoj školi na predstavi **Telefon** THE/Arto projekta. Telefonirali smo s mladim glumcima **Matkom Knešauřekom** i **Katarinom Arbanas** učeći usput o razvoju komunikacije kroz povijest i *tele-bontonu*. Učitelji OŠ Barilović sudjelovali su na tradicionalnom županijskom odbojkaškom turniru u PŠ Jarče Polje. Terenska nastava za učenike predmetne nastave u **LIPNJU** odvela nas je do **zvjezdarnica** u **Višnjaju** i **Tičanu**, a potom smo se spustili do mora u **Rovinju** i, naravno, zaplivali.

IMPRESSUM

Barilko, list učenika OŠ Barilović
Br.3., šk.god. 2009./2010., lipanj 2010.

Urednica:
Branka Dojčinović,
knjižničarka

Izdavač: OŠ Barilović
Barilović 96, 47252 Barilović

Za izdavača:
Vesna Car, ravnateljica
os-belaj-001@skole.t-com.hr

Fotografija naslovnice: uč. biol. Darko Cerjanec
Suradnici: uč. RN i PN i stručna suradnica

Podsjetnik za roditelje OD OVOGA DJECA „RASTU“

Dragi naši roditelji, svatko od nas bi trebao naći vremena što češće govoriti svom djetetu upravo ovo:

Ti si poseban! *Znao sam da ti to možeš!*

Ponosan sam na tebe! **Ti si iznad toga!**

Sada si na dobrom putu! **Ti si jedinstven!** **Sviđaš mi se!**

Ti si tako drag! **Ti si važan!** **DOBRO SI NAUČIO!**

Ti odrastaš! **Dao si sve od sebe!**

Divno od tebe što si to podijelio sa nama!

Vjerujem ti!

Puno mi značiš! **Činiš me sretnim!** *Ti si naša nada!*

Uljepšavaš mi dan! **Poštujem te!** **Značiš mi jako puno!**

Ti si radost! *Ti si pravo blago!* **Ti si divan!**

Grlim te!! **LJUBIM TE!!**

I ne zaboravite!

Vaš osmijeh vrijedi tisuću riječi!

TO SMO MI:

TREĆI I ČETVRTI RAZRED MŠ BARILOVIĆ, UČITELJICA ANKA GRMAN

Bili smo na Eminoj promociji u Ilirskoj dvorani GK „I. G. Kovačić „ u Karlovcu.

Ema Lasić, 3. r

Učenici 3. r.

Radili smo na novim slikovnicama (natječaj „Moja prva knjiga“), za slabovidne i slijepe (OŠ Pećine u Rijeci), prezentirali smo taktilnu slikovnicu „Vjeverica Marta i žir Bocko“ u Udruzi Uska, za slijepe i slabovidne u Karlovcu.

Ema slika svoju novu slikovnicu, učiteljica pazi na umjetnički dojam

U društvu novinara i Danice Rob Ema prezentira taktilnu slikovnicu

Priča je ovo o ribici Ivani i raku vitezu. Kako su spasili rijeku Koranu od smeća, otpada i neodgovornih ljudi?

Emin ljubimac Cico se izgubio. Što se zapravo dogodilo i je li Ciki pronađen?

Na ova i neka druga pitanja moći ćete saznati ako pročitate Emine knjige.

Stranice iz taktilne slikovnice „Vjeverica Marta i žir Bocko“

U radu smo koristili interaktivnu ploču.

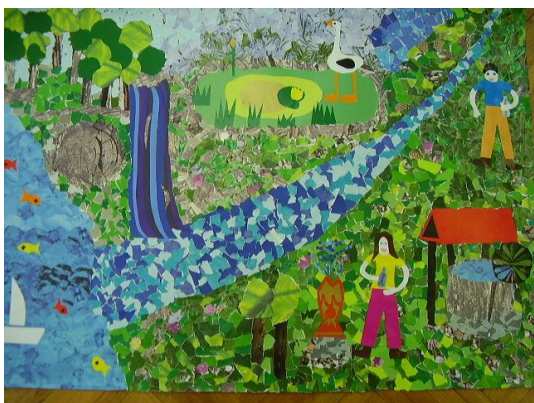
Izrađivali smo lutke, bili smo kreativni i aktivni na različitim likovnim natjecajima.

Lovro Peraković: Kako navijamo u sportu

Skupni rad : Morsko dno

Skupni rad: Bogatstvo Hrvatske u kapljici vode (Volim Hrvatsku)

Naš cvjetnjak izgleda sve ljepše. Ograda je tu, još samo zemlja!

MOJA PRIJATELJICA MARIJA

Moja prijateljica je posebna. Zove se Marija i ima deset godina. Ona je posebna po tome što zadaću piše na laptopu, u razredu ima posebna kolica, a na satu pomaže joj asistentica Sonja. Ponekad pod odmorom mi je provozamo po razredu i to je baš fora. Marija je jako dobra prijateljica i mi je u razredu svi volimo.

Ema Lasić, 3. r. OŠ Barilović

PUSTOLOVINA KAPLJICE VODE

Ja sam kapljica vode koja stanuje u jezercu. Imam puno prijateljica. Moj život je vrlo kratak. Na suncu za čas isparim, ali ako sa svojim prijateljicama dođem do nekog cvijeta, podarim mu život. Cvijet popije moje malo tijelo i procvjeta u tisuće boja. Tad sam i ja sretna jer se moj život nastavlja u nekom drugom obliku.

Ema Lasić, 3. r. OŠ Barilović

BIJELA PRIČA

Na mekanj zelenoj travi kao da plave bijele visibabe. pozdravlja ih sunce, pozdravlja ih mjesec, kraj njih promiču zvijezde, a u susret im leti jato lastavica. Spuštaju se na bijelo tlo kao na dijete obučeno u bijeli kaputić s bijelom kopicom na glavi. Zajedno pjevaju, zajedno se vesele jer njihovo druženje neće dugo trajati. Bijelu livadu zamijenit će drugo šareno cvijeće, ali će lastavice žaliti za svojim prvim bijelim prijateljima.

Domagoj Krivačić, 3. r. OŠ Barilović

USKRSNO JUTRO U MOJEM DOMU

Došlo je proljeće. Ptice selice su se vratile. Priroda se probudila. Tada je došao Uskrs. Uskrs je dan Isusova uskrsnuća. Na Uskrs smo ja i moja obitelj jeli kuhanu šunku, kuhana jaja, luk... Poslije doručka pisanice smo objesili na drijenkove i breskvine grane. Izgledalo je predivno. Kada smo došli u crkvu, bila je puna ljudi. Poslije mise ljudima koji su bili u crkvi čestitali smo Uskrs.

Kod rodbine bilo nam je jako lijepo. Tako je Uskrs prošao s puno sreće, zdravlja i ljubavi.

Domagoj Krivačić, 3. r. OŠ Barilović

TO SMO MI:

PRVI I DRUGI RAZRED MŠ BARILOVIĆ, UČITELJICA DANIJELA ZATEZALO

I ove školske godine bili smo natjecatelji na Smotri likovnih radova. Zadana tema bila je "Moj prijatelj i ja". Na županijskoj smotri su bili izloženi radovi sljedećih učenika: Marko Marčinković, 1. r., Mihaela Maglić, 2. r., Tomislav Štefanac, 2. r.

Na državnu smotru su poslani radovi Marka Marčinkovića, 1. r. i Mihaele Maglić, 2. r.

Napisali su i pravila o prijateljstvu:

Prijateljstva se grade strpljivošću.

Nemoj ogovarati prijatelja.

Ako se svađamo nismo pravi prijatelji.

Prijateljstvo nije tužakanje.

Prijateljstvo je kada si prijatelji nomažu.

Sudjelovali smo na Natječaju Inicijal iz Šibenika – Tema: Inicijal i na Natječaju Kulturna baština.

Učenici su se i literarno izražavali:

LJUBAV

LJUBAV JE LIJEPA.
LJUBAV JE MAMIN DODIR,
SMIJEH I NJEŽNI POLJUBAC.

Ena Krajačić, 1. r.

Korana

Kroz moje mjesto prolazi rijeka Korana. Uz rijeku raste drveće i trava. Drveće je već dosta staro. Oko rijeke ima otpada i smeća koje ljudi bacaju. To nije lijepo jer time je okoliš ružan i zagađen.

Mihaela Maglić, 2. r.

Valentinovo

Valentinovo je
Ako nekoga voliš i
Lijepo se osjećaš
E baš je super
Ništa ljepše
Treba nekoga imati
I nekome se posvetiti
Naći svoju sreću
Otvoriti srce
Voljeti zauvijek
Ostati duhom mlad

Mihaela Maglić, 2. r.

Majka

Majka je najveća ljubav. Ona nas grli i ljubi. Dobra je i nježna. Pomaže nam u teškoj zadaći, boli i tuzi.
Antonio Bišćan, 2. r.

TO SMO MI:

PRVI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJICA BARICA BANJAVČIĆ

Moj tata

Moj tata zove se Marinko. On je visok.
Ima crnu kosu i smeđe oči. Vozi autobuse.
Kod kuće popravlja autobuse. Tata je pažljiv.
Moj tata je najbolji na cijelome svijetu.

Ana Škrtić

Marko Belavić

Moje prijateljice

Moje najdraže prijateljice su Ana Š., Ana B. i Anamarija.
Učenice su 1. razreda. One su drage i vole se šaliti. Ane su
pažljive. Anamarija zna sve o vuku i lisici. Priča mi o svom
psu i mačkama.

Marija Štefanac

Petra Banjavčić
Moja najdraža igra

Moja najdraža igra je Upoznaj Hrvatsku.
Mogu je igrati koliko želim. Igra se sa
pijunima i kockom. U njoj se spominje
naša domovina Hrvatska. Volim je jer
mi služi kao karta za putovanje. Putujem
Hrvatskom i upoznajem gradove i sela
za koje nisam znala.

Petra Halar

Anamarija Bukovac

Ivan Škrtić

Ana Brozić

Patricia Grčić

Najdraža životinja

Pas mi je najdraža životinja.
On brzo trči i ima oštre zube.
Moj Floki je mali. Sa njim se
igram lovice.

Dorotea Dobričić

TO SMO MI:

TREĆI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJICA NADA VIŠAL

Antonia Goldašić, Nikola Brozić i Josip Petrak

Dan kruha

Danas obilježavamo integrirani
Dan kruha.

Kruh je zdrav, ukusan i omiljen.

Ne smiju se bacati ostaci kruha
u smeće. Treba izbjegavati bijeli kruh,

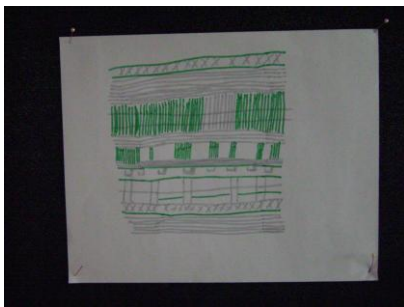
bijelo tijesto, bijelu rižu, smeđe je zdravije.

Kruh nastaje od žitarica.

Mljevenjem se dobiva brašno.

Volim jesti kruh, kad ga jedem pojedem
ga cijelog jer je jako zdrav.

PŠ Belaj
Filip Mikić

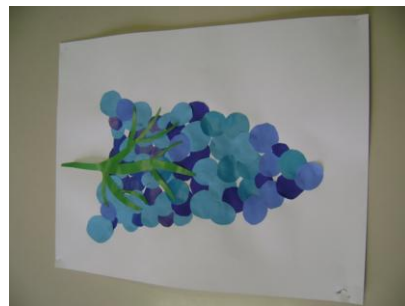

Josip
Petrak

JESEN

Jesen je došla u naš kraj
Sunca i ljeta nema više znaj.
Kuruza, grožđe, fini kesteni
Sve to našu jesen još
ljepšom čini.

Nikola Brozić

Filip Mikić, Antonio Erić i
Josip Petrak

Adrijan Mateša

DA JE MENI VJETAR BITI

Ja se zovem tornado. Živim u Americi.

Srušio sam kuće, prepolovio traktore, automobile, autobuse i
brodove.

Toga dana sam se jako zabavio. Osjećao sam se dobro, bilo
je to jedno životno rušenje. Kad sam srušio škole, kuće i
bolnice nisam se više osjećao tako dobro.

David Stanković

TO SMO MI:

ČETVRTI RAZRED PŠ BELAJ, UČITELJ RENATO ILIĆ

BELAJ

Potočić kroz Belaj teče,
sunce ga sa neba peče.
Iz šume ga srna gleda,
pokraj nje je lija sjela.
Oko škole djeca trče,
vjetar u grane huče.
Veselo je u tom kraju.
to već i vrapci znaju.

Stjepan Mihalić

Martina Bukovac

B0ŽANSTVENO SELO

Život u ovome mjestu
Baš lijep je tu
Podvožić lijepo je selo
Tamo sve je veselo
Tamo stari je mlin
Dragi nam je sin
Naši stari vino piju
Snaše viču ijuju
Ćuci noću ćućuću
Ja to selo zaboravit neću

Martina Bukovac

Leon Tomac

NAŠE PORUKE

NAŠEM PLANETU

Vjerujem da je važno učiti o okolišu, jer sa postignutim znanjem možemo pomoći Zemlji, a i ljudima.

Sanja Stišćak, 7.r.

Mislim da mogu pomoći zajednici oko čišćenja tako da se i ja aktiviram i tako pomognem.

Valentino Bukovac, 8.r.

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu, tako da ne smijemo bacati baterije u koš, moramo čuvati planet.

Mihaela Maglić, 2.r.

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu, tako da ne zagađujem okoliš dimom zato što ptici onda pada perje i ne smijemo bacati smeće u vodu.

Janko Luketić, 4.r.

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu tako da štedim vodu i ne trošim jako puno struje i ne ubijam pčele i bubamare.

Antonio Belavić, 4.r.

Osnovni razlog zbog čega želim čist okoliš je da zaštitim budućnost kako bi moja, a i druga djeca uživala u čistoj prirodi i okolišu.

Andreia Britvec, 7 r

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu da ne bacamo smeće, ne rušimo drveće i da tvornice ne puštaju štetne tvari.

Marko Marčac, 4.r

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu, tako da ne bacamo smeće, štedimo vodu, pomažemo svim živim bićima na planetu i ne bacamo staklenke. Volim Hrvatsku, ona je moj dom!

Luka Banjavčić, 2.r

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu, tako da vas molim, vi koji zagađujete okoliš, sjetite se da za nekoliko godina nećete moći živjeti.

Filip Mikić, 3.r

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu, tako da ne bacam smeće, štedim vodu, papir, ne bacamo smeće u more, čuvam kukce.

Valentina Magdić, 2.r

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu tako da pričam ljudima da ne zagađuju okoliš, da ne bacaju boce, vrećice od čipsa, omot od čokolade, tetrapake od soka, koru od naranče.

Marija Trgovčić, 4.r

Vjerujem da mogu pomoći našem planetu, tako da više čistim i recikliram papire i plastične boce.

Lorena Grginčić, 5.r

Osnovni razlog zbog čega želim čisti okoliš je dulji i ljepši život, jer onako kako se mi odnosimo prema njemu tako će se on odnositi prema nama.

Lorena Mateša, 6. r

TO SMO MI:

PODRUČNA ŠKOLA SIČA

(odabrala i pripremila učiteljica Maja Pignar-Mijović)

Ovu školsku godinu 2009./2010 polazi 11 učenika u četverorazrednoj kombinaciji.

Družili smo se, učili, otkrivali, putovali, igrali, glumili i tako se približili kraju još jedne školske godine.

SREĆA

Za mene je sreća veselje i igra s prijateljima. Sreća je kad vidim ružu koja je crvene i bijele boje i ljubičice. Sreća je kada vidim da se izlegu male ptičice iz jaja, male patkice ili malo pile. Sreća je kada vidim cvrkutanje ptičica.

Ivan Brcković, 3. razred

BONTON

Bonton je lijepo ponašanje. Ja poštujem bonton i ne pričam punih usta. Za vrijeme jela ne divljam. Ja se uvijek dobro ponašam. Nekome kada nešto dajem uvijek kažem izvoli. Kada nekog slučajno lupim ja mu kažem oprost, a kada nešto ne čujem uvijek kažem molim. Ja bonton poštujem i uvijek se ponašam lijepo i pristojno.

Veronika Novosel, 3. razred

Tomislav Luketić, 2. razred

Antonio Bošnjak, 3. razred

MOJE SLOBODNO VRIJEME

Moje slobodno vrijeme je kad se mogu igrati i zabavljati. U tjednu imam malo slobodnog vremena. Kada dođem iz škole pišem zadaću i učim. Manje se igram. Više puta na tjedan treniram nogomet. Kada dođe vikend imam više vremena za igru, vožnju na biciklu i rolama. Igram se sa Draženom i Predragom kod mene, a poslije idem k njima. Najviše slobodnog vremena imam kad budu školski ljetni praznici. Jedva ih čekam.

Antonio Bošnjak, 3. razred

NAŠ POSJET ZAGREBU

Jučer smo posjetili zračnu luku i Zoološki vrt. Najviše su mi se sviđjeli: avioni, zmije, majmuni i Anakonda.

Matija Luketić, 1. razred

MOJA MAMA

Moja mama se zove Alma. Moja mama je dobra i lijepa.

Dražen Boljar, 1. razred

NAŠ POSJET ZAGREBU

Jučer smo posjetili zračnu luku i Zoološki vrt. Najviše su mi se svidjeli: lavovi, majmuni i tigar.

Predrag Boljar, 1. razred

ZIMA

U mojem je selu zima. Danas ću izaći van i sanjkati se na sanjkama i vreći. Moj brat Matija i ja ćemo se grudati i biti ćemo vani pola sata. Sutra ćemo crtati svaki svoju školu. Kada je jako hladno čuvamo se od zime.

Ivana Grman, 2. razred

Matija Luketić, 1. razred

Grupni rad učenika 1. i 2. razreda

TRATINČICA

Tratinčica je nježan i lijep cvijet. Ona je malena i sitna. Latice su joj mirisne, nježne lijepe, tanke i bijele. Stabljika joj je tanka i zelena. List joj je zelen, duguljast i tanak, a latice čine vjenčić. Uz stabljiku su listovi. Tratinčica je divna.

Valentina Magdić, 2. razred

KNJIŽNICA NA KOTAČIMA

Bibliobus je autobus u kojemu se voze knjige. Dolazi u naše selo svakog drugog utorka. Bibliobus vozi gospodin Nikola. Bibliobus je plav s velikom šarenom naljepnicom leptira. Bibliobus sadrži filmove, crtiće i puno knjiga. Najviše volim posuđivati filmove. Bibliobus volim zato što u njemu mogu naći sve što me zanima. Bibliobus je prava mala knjižnica na kotačima jer se u njemu nalaze police s knjigama, televizorom, kazetama i malim stolom. Plaćamo godišnju članarinu i imamo člansku iskaznicu. Dolazi i gospođa Nataša koja nam izdaje knjige te vodi brigu i evidenciju da li je sve na vrijeme vraćeno i neoštećeno. Ona je jako dobra. Jedva čekam utorak kada će u naše selo stići naš bibliobus.

Tomislav Jakšić, 4. razred

TO SMO MI:

PŠ BARILOVIČKI LESKOVAC, UČITELJICA LIDIJA GOJAK

U školskoj godini 2009. / 2010. područnu školu pohađa 8 učenika u 2., 3. i 4. razredu.

I ovu godinu pamtit ćemo po mnogim lijepim, zabavnim ali i poučnim susretima, posjetima i događajima.

Evo nekih...

Božićna priredba

Maskenbal

Likovna radionica u gradskoj knjižnici— Dječja prava

Posjet gradskoj knjižnici Ivan Goran Kovačić

U koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski

U zoološkom vrtu

Likovna radionica- Dlanovi prijateljstva

Zimske

radosti

POBIJEDILI SMO NA LIDRANI!

LIJEPA DOMOVINO

Volim proljeće:

jer u proljeće se priroda budi,
a livade cvjetaju.

Volim ljeto:

jer sunce zlatno sije,
jer volim kada sam na ljetnim praznicima.

Volim jesen:

jer tada kiša za te pada,
jer lišće za te šušti.

Volim zimu:

jer tada se djeca igraju,
jer si sva prekrivena bijelim, sjajnim pokrivačem.

Volim te, lijepa domovino!

NIKA MARČAC
3. RAZRED

ŠKOLA U PRIRODI

U razdoblju od 1. do 5. lipnja učenici 4. razreda nastavu u razredu zamijenili su Školom u prirodi u Selcu.

Svaki dan bio je ispunjen različitim aktivnostima. U sjećanju će nam ostati vožnja vlakićem u Tribalj, Grižane i Crikvenicu, posjet akvariju u Crikvenici te izlet brodom na Vrbnik.

Djeca su osobito uživala u sportskim i likovnim aktivnostima, plesu, pidžama partyju i karaokama.

Kući smo se vratili sa diplomama za osvojeno 3. mjesto u graničaru i misterom Antoniom Belavićem.

Da je bilo lijepo, poučno i zabavno govore vesela i nasmiješena lica učenika ali i njihovih učiteljica!

JEDNODNEVNI PUT U ZAGREB

Vlak je polazio u 8:15. Svi smo pogledavali na satove jer Zagreb nas zove. Povukla nas je ogromna mašina, a vlak je bio najbolji uvod za ono što je tek slijedilo.

Sumaglica je ležala po jesenskim poljima uz prugu, a Zagreb nas je dočekaio hladan, baš kao lijek za uzavrelu dušu. Zagreb je jednostavno sjajio. Izlozi trgovina bili su sjajni i bogati, a u ovo predblagdansko vrijeme, vjerojatno još otmjeniji nego inače. Importanne centar nas je mamio. Koliko ljudi, užurbanih, dotjeranih, kravate i odijela posvuda, na svima, svi tako lijepi, ali strašno užurbani. Nakratko samo trajala je zaslijepljenost blještavilom, te smo se i mi ubrzo prepustili toj zagrebačkoj vrevi. Krenuli smo prema trgu. Polako smo prošetali Zrinjecom i prepoznali kipove poznatih ličnosti Mažuranića i Sakcinskog. Došavši na trg, zastali smo, naravno, pokraj fontane. Najednom smo se našli podno Zagrebačke katedrale. Bila je sumaglica pa su se dva tornja doimala kao poveznica neba i zemlje, baš kako to katedrala zapravo i treba biti.

U tišini smo ušetali u nju. U katedrali se osjećala posebnost mjesta na kojem se nalazimo. Veličina joj vjerojatno daje i snagu. Ali i ne samo to, ljepota se osjećala pri svakom koraku. Pogled mi je kružio svetim mjestom i osjetio sam ogromno zadovoljstvo što smo svratili barem ne tren.

Pošli smo prema Kamenitim vratima koja naravno odišu prošlošću. Svi smo pomalo zastali prolazeći ispod njih. Međusobno smo razgovarali o Prirodoslovnom muzeju prema kojem smo se zaputili. Prvo što sam ugledalo bila je maketa Hrvatske u mramoru. Duge stepenice vodile su do cilja, razlogu našeg dolaska. Toliko životinja i biljaka, vrsta koje nikada nismo ni vidjeli. Sitne pčelice, ogromni leptiri, nevjerojatna raznolikost, trudio sam se mnogo toga sažeti u moj pogled. To me očaralo. Svaku sam promotrio izbliza i svaka je bila tako posebna i drugačija od drugih. Svaki dio muzeja pričao je svoju priču pa tako i onaj koji me pomalo zastrašio, a opet oduševio. Morski pas dug sedam metara bio je postavljen na ulazu. Bilo je nevjerojatno. Iz muzeja smo izišli iznenađeni raznolikošću i ljepotom naše prirode.

Predahnuli smo u poznatoj slastičarnici Vincek. Imali smo dovoljno vremena za šetnju Cvjetnim trgom. Uživati smo u malenim štandovima s božićnim ukrasima. Ispunila me neka sreća i radost, kao da listam lijepo oslikanu božićnu slikovnicu.

Ali današnji dan je bio stvaran, a ne priča. Još jučer moji prijatelji i ja bili smo na jesenskom brdu u našem miru i tišinu, promatrali smo Koranu. Kod nas na Korani i starom gradu nema još znakova Božića. Ovdje smo se nakon samo nekoliko sati našli u sasvim drugačijoj, ali stvarnoj priči.

Svi zajedno krenuli smo prema Arheološkom muzeju. Ušavši u muzej velikim stubama, zaputili smo se prema trećem katu. Imali smo vodiča koji nas je vodio kroz sve dijelove muzeja. Svaki dio nevidljivim rukama vukao nas je i prožimao. Tako i onaj o Egiptu. Vidjeli smo egipatske skulpturice, ali veliko finale ipak je bila prava mumija. Bili smo začuđeni dok smo ju gledali i razmišljali smo, da li je zapravo stvarna. Pomno razgledavši muzej, krenuli smo u dio sa mnogobrojnim nakitom. Bilo ga je tako mnogo, ali meni najdraži bio je onaj sa Rimom i rimskim oružjem. Sva ta koplja, mačevi i kacige djelovali su tako ogromno i teško izbliza.

Na povratku smo još samo nakratko bacili pogled na to blještavilo. Što od umora, što od dojmova, željno smo čekali vlak da nas i naše novo iskustvo stečeno obilaskom muzeja što prije vrati u spokoj i mir našeg Barilovića.

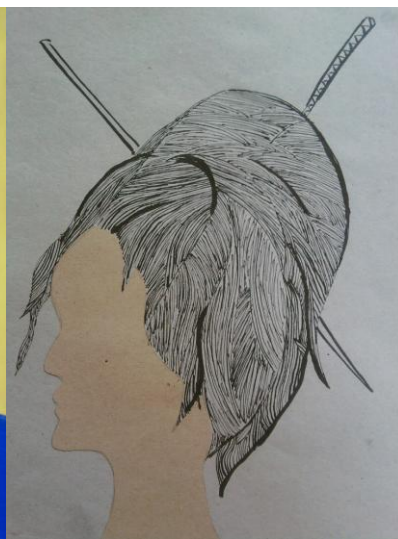
Mihael Biščan
8. razred

Zlatko Grginčić, 8. r.: Mozaik iz Eufrazijeve bazilike (kolaž)

Sanja Stišćak, 7. r.: Portret Salvadora Dalija (tempera)

Anamarija Halar, 6. r. : Tradicionalna japanska frizura (tuš/kolaž)

Martina Župčić, 7. r.: Portret prijateljice (tempera)

MOJE DVORIŠTE

Imam veliko dvorište. Jedan dio je asfaltiran, a drugi dio travnat. Taj travnati dio mi se posebno sviđa. Posred njega prolazi jedan mali potočić, a na kraju veći potok. Prije su kod tog potoka bile dvije smreke. Kod njih smo se moja braća i ja igrali. Nažalost, tata ih je srušio. Taj dio mi se najviše sviđa u jeseni, kad padne lišće. Prije smo brat i ja grabili to lišće i onda se igrali u njemu. U zimi kad zapadne snijeg, ponekad radimo kule od snijega i snjegovića. To mi se isto sviđa u to vrijeme na mom travnjaku. Ljeti nam dolaze bratići i sestrične, ponekad i prijatelji pa igramo nogomet i vozimo se biciklima. Taj travnjak mi je jako poseban i jako ga volim kao što se i volim igrati na njemu.

Lorena Mateša, 6. razred

MOJ PČELINJAK

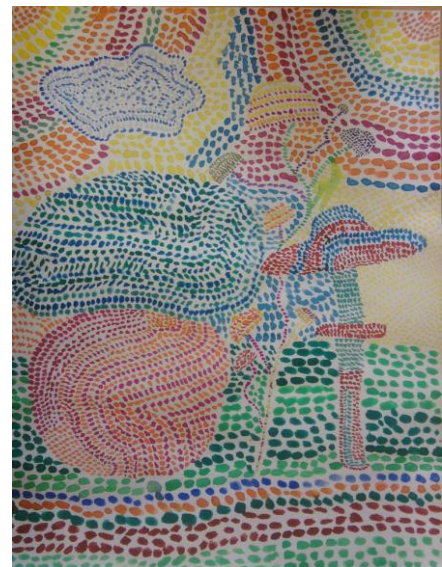
Na velikoj djedovoj livadi smješten je tatin najomiljeniji pčelinjak.

Ah, te pčele. Toliko ih obožava da ponekad zanemari mamu i mene. Među pčelama provodi mnogo vremena, to je stvarno velika ljubav. Košnice su smještene na velikom kamionu s kojim je tata obišao mnoge paše. Na svakoj strani kamiona smješteno je trideset košnica koje su obojane različitim bojama da pčele lakše prepoznaju svoj dom. Sada su u fazi mirovanja, a kada svane proljetno sunce, livada ih je prepuna.

Marljivo ubiru pelud s najsitnijih i poluotvorenih cvjetića. Čitavo ljeto prave med, a onda ih mi u jednom danu opljačkamo i tako ispočetka.

I sama jedva čekam prve proljetne pupoljke i zuj pčela.

Petra Stanković, 6. razred

Petra Stanković, 6. r.: Gljive (akvarel)

Tea Milas, 8. r. : Portret iz Eufrazijeve bazilike (kolaž)

SJEĆANJE NA MOJEG DJEDA

Sjećam se kao da je bilo jučer. Kao da me moj djed još jučer vozio traktorom po onom uskom, zaraslom putu koji je vodio do njihove mog djetinjstva, pa čak i očeva.

Njiva je bila velika, prostrana, barem se meni kao malenom djetetu tako činilo. Sjećam se samo te jedne sjetve kojom sam upoznao djedov život. Kako je traktor teško uzlazio uz brdo, tako je i djed od malih nogu teško živio. Može se reći, jednim teškim težačkim životom.

Sjećam ga se kao nasmijanog čovjeka sa svojom harmonikom u rukama i pjesmom koja je orila kućom. Uvijek me nastojao naučiti nešto novo, nešto bolje i različitiije od onoga što sam znao do tada. Teško mi je kad se sjetim da više neće biti tih brežuljaka, tog polja i pšenice koja lagano sipi i gubi se u zemlji. Ali opet nakon nekog vremena ona proklja, ona se odupre i prkosi toj tamnoj i krutoj zemlji. Izraste kao malena i slabašna travka, razvije se kao snažna i ponosna.

Vijori se na vjetru kao da donosi poruku mog djeda s neba.

Mihael Bišćan, 8. razred

ZALJUBLJENOST

Ubrzani otkucaji srca i krv koja teče mojim venama znatno brže.

Tada sam sretan i imam osjećaj kao da mogu hodati kroz vatru i izaći bez opekline, prehodati pustinju, a da nisam žedan, šetati sjevernim planinama, a da se pritom ne smrzavam.

Ljubav me štiti i daje mi sve. Kada vidim nju, onu u koju sam zaljubljen, izgubim riječi i teško dišem. Ali najgore je kada se spotaknem, tada ne znam hodati jer mislim gleda li me negdje iza ugla. Noću za mene nema sna jer samo je ona u mojoj zaljubljenoj glavi.

I kada jednog dana ostarim, vječno ću pamtit taj osjećaj jer on ostaje dugo, dugo u srcu.

Damjan Brozić, 8. razred

Iva Krajačić, 7. r.: Portret (tempera)

MAŠKARE

Maškare su šarene, luckaste i vesele, a ponekad i mrzovoljne.

Volim se obući u zeca i tako u maškare. Otpjevam pjesmu, a onda slijedi neka nagrada, najčešće čokolada. Volim kada me ne mogu otkriti tko sam.

I tako svake godine, nova maska i obilazak po selu.

Kada se dođe kući, jedu se krafne.

Mirjana Bosiljevac, 8. razred

Lorena Grginčić, 5. r. :Ptica (tempera)

Marin Mejaški, 5. r. :Nemirna površina mora (kolaž i tempera)

ČESTITAMO

Mladi fotograf

Karlo Mateša, učenik šestog razreda, pokazao je umijeće i interes za fotografiranjem koje je rezultiralo osvojenim prvim mjestom na županijskom natjecanju održanom u OŠ Švarča 26. ožujka 2010. godine.

Važno je napomenuti da je Karlo pobijedio u kategoriji P-foto tehnika gdje su mu konkurenti bili i učenici sedmih i osmih razreda te je njegov uspjeh time još veći.

Kao najbolji, Karlo je predstavljao karlovačku županiju na Državnom natjecanju mladih tehničara održanom u Dubrovniku od 27. do 30. travnja 2010. godine. Natjecanje su organizirali Hrvatska zajednica suradnji s Agencijom obrazovanje, savezom pedagoga

Zajednicom tehničke kulture Dubrovačko-županije i OŠ Ivana Gundulića, a uz potporu znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske. sudjelovalo 255 učenika osnovnih škola iz svih Zagreba.

Na državnom natjecanju Karlo je osvojio mu čestitamo na vrlo dobrom uspjehu i uloženom trudu za svladavanje teorijskih znanja iz predmeta Tehnička kultura koje se također ocjenjivalo na natjecanju te bilo važno za ukupni poredak.

Za nagradu, Karlo će ovog ljeta provesti 8 dana u Nacionalnom centru tehničke kulture u Kraljevici gdje će osim polazanja naprednog tečaja iz fotografiranja uživati u organiziranim aktivnostima na Jadranskom moru.

Predrag Novković Mihalić, uč. tehničke kulture

organizirali tehničke kulture u za odgoj i Hrvatskim tehničke kulture, neretvanske Ministarstva Na natjecanju je županija i Grada

četvrto mjesto te zahvaljujemo na područja

KROZ SPORT I IGRU UČIMO O SEBI

Ove školske godine učenici su sudjelovali na sljedećim natjecanjima: nogomet (dječaci), odbojka (dječaci i djevojčice), stolni tenis (dječaci), gimnastika (dječaci i djevojčice) te mini-odbojka (djevojčice). U našoj školi djeluje od ove školske godine gimnastički školski sportski klub. Do sada su to bili odbojka i nogomet, no budući da smo kao škola bili uključeni "Sokol" iz Karlovca, a dobili za treniranje gimnastike koliko to može biti jer dvoranu. Za pohvalu je što uključuju u sportska rezultate kroz sport i igru prijateljstvu i fair play igri i zaboravljamo da naše je geslo: važno je je i poraza, no ja kao zadovoljna postignutim sudionike koji su se borili i županijskim natjecanjima. još brojniji

i uspješniji. Svim svojim đacima želim uspješno ljeto u igri, zabavi i sportu

Mirjana Erdeljac Cunha, učiteljica TZK

u projekt gimnastičkog kluba smo krasne gimnastičke sprave, imamo najbolje uvjete. Naravno, nemamo pravu sportsku se učenici ove škole vrlo rado natjecanja jer bez obzira na uvijek nešto naučimo o sebi, o kulturnom ponašanju. Nikad ne predstavljamo našu školu. a sudjelovati! Bilo je pobjeda, bilo učiteljica TZK vrlo sam rezultatima. Pohvaljujem sve predstavljali svoju školu na Želim da sljedeće godine budete

Luka Dobrinić, 7. r.:
Portret Nikole Tesle

LUKIN USPJEH

Ove se godine u Republici Hrvatskoj održalo natjecanje Likovne kulture u kojoj je tema bila redefinicija portreta istaknutih ličnosti iz hrvatske povijesti. Na natjecanju su sudjelovale Osnovne Škole s brojnim radovima. Cilj rada je bio assamblage, odnosno lijepljenje raznog materijala na kartonsku podlogu kako bi se istaknula ritam i gradacija boja. Na županijsko natjecanje, u galeriji Leptir u OŠ Braće Seljan, prošlo je pet radova učenika naše škole. Na državnom natjecanju je bio sto dvadeset i jedan rad, što znači pedeset radova iz svake županije. Među prvih sedam radova Karlovačke županije se nalazio i rad Luke Dobrinića, učenika naše škole koji pohađa sedmi razred. Njegov rad nije prošao dalje, u borbu za prva tri mjesta, no to je bio veliki uspjeh za njega i našu školu. Nadamo se da će opet sudjelovati u sličnom natjecanju, te mu nudimo svu moguću potporu naše škole. Nemamo više ništa za reći osim: Sretno Luka!!!

Borna Marčac, 7.r.

NIKAD NE ZNAŠ ŠTO MOŽEŠ DOK TO NE POKUŠAŠ

naše škole.

Učiteljica likovne kulture Nevenka Mikulić sa svojih je trideset godina naredala niz uspjeha kao likovni pedagog u našoj školi i u OŠ Vladimir Nazor u Dugoj Resi, gdje također predaje. Ali, nas su ovaj puta više zanimali njezini sportski uspjesi u sasvim neočekivanom sportu, barem za žene, i to žene s umjetničkim sklonostima — tajlandskom boksu. Neposredan povod za razgovor bilo je zadnje državno prvenstvo u Splitu 17.4.2010. gdje je osvojila zlato. U finalu je pobijedila prekidom borbe u drugoj rundi i ujedno proglašena najboljim ženskim borcem. Time je osigurala ostanak u državnoj reprezentaciji, a nas veseli što ima svoje mjesto i u učiteljskoj "reprezentaciji"

Denis: Koliko dugo već trenirate Muay Thai ili tajlandski boks?

— Pet godina.

Sportski idol Ernesto

Denis: Kako to da ste se baš odlučili za ovu vrstu sporta

— Nakon dinamičnog života u Zagrebu na fakultetu uslijedila je mirna faza u Karlovcu koja mi je brzo dosadila i trebala mi je žešća aktivnost. U to vrijeme je televizija još prenosila iz Japana K1 turnire koje sam redovito pratila, jako me interesiralo i fascinirali su me ti borci. Zatim sam čula da ima klub u Karlovcu i otišla sam do dvorane. Kada sam ugledala ring, ostala sam impresionirana. Tada je počelo sve.

Denis: Možete li objasniti naziv kluba u kojem trenirate

Pit119? Zašto mnogi borilački klubovi imaju *pit* u nazivu?

— Pit znači borilište u ovom slučaju, a broj 119 ima jedno osobno značenje za trenera. Postoji i Pit bull u Splitu, a njima je maskota taj opaki pas.

Borna: Tko je vaš trener? Da li se družite i izvan kluba ili za to nemate vremena i potrebe?

— Družimo se i izvan kluba. Puno toga u životu određujem prema treningu pa mi je on vrlo važna osoba u svemu tome. Između trenera i borca potrebna je velika doza povjerenja. Ponekad me poznaje bolje nego sama sebe.

Borna: Koliko su treninzi česti i koliko su teški?

— Treninge imam svaki dan osim nedjelje. Ponekad po potrebni i dva puta dnevno. Trening traje dva do četiri sata. Dosta su teški i naporni, ali ja nikada ne gledam na taj način, uvijek tražim još jer znam da na taj način mogu napredovati još više svakoga dana.

Borna: Kakva je razlika između borbe na treningu i na natjecanju?

— Razlika je velika: na treningu se sve da dogovoriti, ovisno o ljudima koji spariraju, njihovom stupnju znanja i snazi, hoće udarati lakše ili žešće, zaštitna oprema je veća i svrha toga je učenje i stjecanje iskustva, dok u pravom meču si potpuno sam unutar ringa, ti i protivnica koja se isto pripremala kao ti i došla sa istim ciljem - pobijediti. Tada ti je potrebna potpuna koncentracija na to i sve ostalo je suvišno. U ringu se sve vidi, tamo nema laži, kada si sam u borbi vidi se tko je hrabar i ima srce i tko nema. Zato to i volim toliko. *Foliranje* ne prolazi.

Borna: Koristi li se tijekom borbe kakva zaštita?

— U amaterskim mečevima koristi se kaciga, štitnici za noge i štitnik za tijelo koji se sada izbacuje bit će samo za početnike, a u profesionalnim mečevima nema ništa osim, naravno, rukavica i gume za zube. I dakako, suspenzor i štitnik za grudi za žene.

Denis: . Koliko ste medalja do sada skupili? Koja vam je najvrednija'

— Imam petnaest medalja. I nekoliko pehara i plaketa. Najdraža mi je i najvrednija bronca s europskog prvenstva i zlato s ovogodišnjeg državnog prvenstva.

Denis: Kako prihvaćate poraze? Kad vam je bilo najteže?

— Ovisno o tome kako sam odradila meč. Ako sam se dobro potukla i izgubila, poraz mi ne znači puno, znam da sam dala sve od sebe. Ako sam mogla bolje, a nisam, onda me neko vrijeme drži tuga i ljutnja na samu sebe, ali iz toga uvijek nastojim nešto naučiti i otkloniti greške. Najteže sam podnijela poraz na svjetskom prvenstvu na Tajlandu. Pobijedila me Tajlandanka. Imala sam strašne bolove u leđima i usred meča su mi se pokočila leđa i cijela desna noga te sam radila samo lijevom, ali sam dala sve od sebe i odradila dobar cijeli meč. To mi je teško palo jer znam da sam mogla pobijediti da nisam imala tih zdravstvenih tegoba.

Denis: Da li ste kad poželjeli odustati od tog sporta?

— Nikada! To je moja

Borna: Da li je bilo oni uvjetovani?

— Toga ima uvijek u treningu. Na sreću, padovi dugotrajni. Bitno je shvatiti djelovati. Do toga dođe povrede, raspoloženja.

Denis: Da li izbacujete netko naljuti? Da li vas

— To je djelovalo kada samo rekreativno. Izlupala iz mene je isparilo. Kada treninzi su poprimili jednu odgovornost. Postali su moj drugi posao. Sada sve negativno moram ostaviti ispred dvorane jer moram biti koncentrirana na rad. U suprotnom trening bude loš, a takav trening je izgubljen trening. Propao posao. Makar, kada se dobro oznojite i jedva hodate nakon treninga, osjećate se dobro. Stvarno dobro!

Denis: .Da li postoji dobna granica za početak bavljenja boksom?

— Na Tajlandu odmalena djecu kroz igru uvode u boks (valjda prije nego prohodaju, haha), ali to je njihov način života. Njihovi juniori znaju imati i do sto mečeva. Kod nas je to ipak malo prerano. Nema takvih uvjeta. Ali s dvanaest, trinaest godina se može početi. Pa do kada čovjek ima volju. I s pedeset. Imamo i takvog u dvorani. Strašan je!

Borna: Da li biste svojim učenicima preporučili bavljenje boksom? Koje osobine treba imati uspješan boksač?

— Onome kome se sviđa, naravno. Čovjek se mora naći u tome. Boks razvija motoriku, fleksibilnost, reflekse, snagu kako fizičku tako i psihičku, izdržljivost, jača karakter, samopouzdanje, samostalnost, snalažljivost, odlučnost, tako da je u puno toga koristan. Sve to kako u sportu, tako i u svakodnevnom životu. Želite li to, -dođite! Uspješan boksač treba imati znanje, tehniku, biti otporan na fizičku bol, uporan i imati veliko srce i hrabrost. I sve ovo prije navedeno, ha ha! Fizika i psiha su povezane i ne mogu jedna bez druge. Ima boksača koji imaju lijepu tehniku, ali nemaju srce. Tu nema sreće. Također ima srčanih i hrabrih koji nemaju fizičke predispozicije i nažalost ne mogu dogurati na više nivoe.

Borna: Koje vaše osobine pridonose uspjesima u ovom sportu, a koje vam odmažu?

— Pridonosi mi moja upornost i volja, velika izdržljivost i otpornost na bol te tvrdoglavost, a odmaže ponekad blesavi pad samopouzdanja. Makar sve manje.

Denis: Kako zamišljate idealnog dečka? Mora li biti šampion u nekom sportu?

— Zgodan, pametan (ne previše), duhovit, nježan, brižan, vrijedan, bogat, voli peglati i brisati prašinu... šala velika! Idealno je relativno. Volim odlučne dečke sa svojim stavom. Privuku me

ljubav!

uspona i padova? Čime su

životu. Tako je prisutno i u nisu velikih razmjera i stvari, dignuti se gore u glavi i uslijed pretreniranosti, kakve

svoj bijes u boksu kada vas sport oslobađa stresa?

sam tek počela trenirati i mislila bih se na vreći i sve negativno sam odlučila postati borac, drugu dimenziju, ozbiljnost i

oni koji imaju nešto svoje specifično bilo u izgledu ili karakteru. I da se *kužimo* i dok šutimo. Ne treba biti šampion, ali sportaši imaju prednost. Možda ipak šampion?! Da ne pretjerujem.

Denis: Koliko su likovna umjetnost i sport povezani?

— Radom do savršenstva! Tako se postaje i uspješan umjetnik i uspješan sportaš. A ako se jedna osoba bavi i jednim i drugim, mnogi ljudi se čude kako nešto nježno kao umjetnost ima veze sa sportom, pogotovo grubim kao boks. Bit će da ima veze s ravnotežom. U tome počiva bit svega.

Denis: Kakav je odnos vaše obitelji prema boksu? Da li vas podržavaju ili odgovaraju od njega?

— U početku je mama bila zgrožena i prestravljena (valjda bi me na balet), a danas je ponosna kada dođem s medaljom doma.

Borna: Da li vam strogi režim treninga nameće i strogost u izboru i pripremi hrane? Da li vam to stvara probleme u svakodnevnom životu ili na putovanjima?

— Nemam problema s prehranom. Ne smije se svašta jesti, ali kada se tijelo navikne na takve treninge ni ne podnosi svašta kao na primjer masnu i prženu hranu (što i inače ne volim). I super je što sam organizam javlja što mu je potrebno pa dobijem želju za određenom hranom. Neko vrijeme prije meča malo više pazim što jedem, a poslije meča si znam priuštiti kakav „otrov“. Pozdrav hambiću!

Borna: Što najradije kuhate, a što najradije jedete?

— Najradije kuham ono što najradije jedem. Volim tajlandsku i kinesku kuhinju, integralna riža (za energiju) s povrćem i mesom pripremljeno u woku (posebna tava) svaki put u nekoj novoj kombinaciji. Uz to volim i ananas i veliku čašu svježe ocijeđene naranče ili grejpa.

Borna Kakvu glazbu slušate? Brzu i žestoku ili volite laganije ritmove, kao npr.?

— Slušam rock glazbu prije svega, volim i blues i punk, a otvorena sam i za nove zvukove. Volim ono što mi paše uhu. A sad, brzo i žestoko ili laganije, i jedno i drugo, ovisno o situaciji i raspoloženju. S društvom vani- brže i žešće, s onim idealnim - laganije.

Borna: Po čemu ste tipično žensko? Volite li npr. šopingirati? Stignete li običi trgovine kad odlazite na natjecanja? Što si tada kupite?

— Nisam baš šoppingholičar. Tri trgovine i meni je dosta. Volim kad me u prolazu nešto privuče iz izloga i to kupim. Šoping me opterećuje! Kada odlazim na natjecanja negdje gdje još nisam bila, više volim običi mjesto i fotografirati nego trgovine. Na Tajlandu me trener danima nagovarao da si nešto kupim, pa sam si na kraju kupila sve stvari za trening. Tipično žensko? Hm..

Borna: Kako se zamišljate za sljedećih 10 godina?

— Ne zamišljam se za tako duge periode. Volim doživljavati vrijeme koje je trenutno i u tom vremenu raditi i živjeti na način kako bih i za deset godina mogla biti sretna.

Denis: Vaš životni moto?

— Živi ono što jesi i želiš i poštuj to kod drugih! Nikad ne znaš što možeš dok to ne pokušaš! Zato pokušaj!

BLITZ PITANJA

Hrvatska repka na europskom prvenstvu u Latviji

1. MAČKA ILI PAS? - Mačka. (Ma sve životinje!)
2. JABUKA ILI BANANA? - Banana. Od jabuke oglasnim.
3. BICIKL ILI MOTOR? - Bicikl. Zdrav život prije svega.
4. KAVA ILI ČAJ? - Čaj. Kava samo u ekstremnim situacijama.
5. UMJETNOST ILI SPORT? - Umjetnost u sportu.
6. MORE ILI PLANINE? - More, mooree....o moreee...
7. ZIMA ILI LJETO? - Ljeto.
8. HLAČE ILI SUKNJA? - Suknja (mini).
9. ŠTIKLE ILI TENISICE? - Štikle. Ali kad vidim dobre adidasice...hm.
10. SELO ILI GRAD? - Selo-grad-selo-grad.
11. KINO ILI DVD? - DVD.
12. KNJIGA ILI NOVINE? - Knjiga.
13. RESTORAN ILI MUZEJ? - Muzej. Nakon toga se da u restoran.
14. BIJELO ILI CRNO? - Bijelo za dan, crno za noć.
15. PRIJATELJ ILI PRIJATELJICA? - Prijatelj.

Razgovarali: BORNA MARČAC I DENIS NOVOSEL, 7.r.

POZDRAV OD OSMAŠA

2002. je počela naša avantura. Nakon šest godina samoće, slobode i igre krenuli smo u školu. Slova, tekstovi i brojevi dočekali su nas kao igle uperene u nas. Nitko nije htio tu pustolovinu, ali svi smo ju morali prihvatiti. Neki od nas avanturu su proživljavali na sebi svojstvene načine i na drugim mjestima. Belaj, Siča, Leskovac – svi su oni došli iz različitih mjesta. Neki od nas svoju su avanturu započeli i u ovoj našoj školi Barilović, koju svi silno volimo. U trećem razredu susreli smo se s drugim sakramentom koji će nas pratiti kroz život, a to je sakrament Svete pričesti. Još kao mali pripadnici PŠ, spremno smo koračali prema 5. razredu koji je bio isto tolika nepoznanica kao i 1. Nova okolina, novi ljudi i nove prepreke bile su pred nama. Brzo smo se uklopili i počeli stvarati nova prijateljstva koja će nas vezati za naše prijatelje do kraja života i neće nas napustiti. U svim višim razredima rastajali smo se sa sve više tih prijatelja. Rastanci su nam teško padali, ali smo znali da ćemo se sa tim ljudima opet susresti i da to nije kraj. Naš je razred početkom 8. godine postao razred povezan slogom i zajedništvom. Ali, kao što svakoj priči jednom dođe kraj, došao je i nama. Našoj pustolovini i našoj avanturi. Svi sa sjetom gledamo na one dane, dane kad smo se susreli i kad je naša zaigranost bila na vrhuncu. Sada iz ove škole izlazimo kao ozbiljni ljudi, ljudi povezani duhom i raznim pričama. Zahvaljujemo svim učiteljima na pruženim prilikama, svakom osmijehu upućenom nama. Njihov život bit će dio nas i naših priča koje ćemo pričati našoj djeci. Pozdrav od osmaša!

Mihael Bišćan

TO SU ONI: Andrija Mateša, Mario Grman, Damjan Brozić, Josip Spudić, Valentino Bukovac, Mihael Bišćan, Marija Marčac, Jakov Milinković, Zlatko Grginčić, Krunoslav Šeketa, Mirjana Bosiljevac, Tea Milas, Marina Božić, Nikolina Popović